

A GENERALIZED FINITE DIFFERENCE FOR THE SOLUTION OF TWO-DIMENSIONAL DIFFUSION PROBLEMS

H. Arzani

M. H. Afshar

, Department of Civil Engineering , Shahid Rajaee University,Tehran,Iran Arzani@iust.ac.ir , Department of Civil Engineering , Iran University of Science and Technology, Tehran, Iran, MHAfshar@iust.ac.ir

Abstract: Many meshless methods are presented in recent years for solving partial differential equations. In this paper, a Generalized Finite Difference meshless method was developed for the solution of two-dimensional elliptic problems. A fully Least Squares method is used in both function approximation and the discretization of the governing differential equations. The discretized equations are obtained via a discrete least squares method in which the sums of the squared residuals are minimized with respect to unknown nodal parameters in the inner and boundary nodes. In this process no numerical integration is needed and the obtained equations are symmetric and positive definite. The meshless shape functions are derived using the Moving Least Squares method of function approximation. The proposed method has the additional advantages of the producing symmetrical, positive definite matrices even for non-self adjoint operators. The method is tested against two elliptic two-dimensional examples including Poisson and Seepage problems in steady state form.

یک روش اختلاف محدود تعمیم یافته دوبعدی برای حل معادلات دیفرانسیل پخشی

حامد ارزانی و محمد هادی افشار

چکیده: روش‌های بدون شبکه در دو دهه اخیر به مجموعه روش‌های عددی اضافه شده و بستر مناسب و وسیعی در زمینه‌های علمی، تحقیقاتی گردیده است. شباهت نزدیک روش اختلاف محدود با روش بدون شبکه پیشنهادی در این مقاله انگیزه‌ای برای نامیدن روش به اختلاف محدود تعمیم یافته است. این شباهت بگونه‌ای است که بنظر می‌رسد بسیاری از مشکلاتی که در روش تفاضل محدود در گذشته وجود داشته و عامل رویکرد به اجزاء محدود شده است را بطرف می‌نماید. در این راستا یک روش اختلاف محدود تعمیم یافته برای حل معادلات دیفرانسیل پخشی پیشنهاد شده است. که در آن تلاش شده است از سادگی روش اختلاف محدود در گستره‌سازی حوزه فیزیکی و از توانمندیهای موجود در روش‌های پیشرفته عددی روش توام در حل مسائل استفاده شود. مهمترین مزایای روش پیشنهادی، حذف فرآیندهای مورد نیاز برای انتگرالگیری عددی و نیز تشکیل ماتریس‌های ضرائب به صورت متقارن و مثبت معین هستند. حذف روال انتگرالگیری عددی در بین روش‌های بدون شبکه منجر به یک روش بدون شبکه واقعی می‌شود که مستقل از تعریف نقاط گوس با وزنهای مربوط است. همچنین متقارن و مثبت بودن ماتریس ضرائب در دستگاه معادلات جبری یک ایده آل محاسباتی برای بسیاری از روش‌های عددی است. فرآیندهای گام به گام روش پیشنهادی در محیط ویژوال فرترن ۶/۵ برنامه

تاریخ وصول: ۸۶/۷/۱۰

تاریخ تصویب: ۸۸/۲/۷

دکتر حامد ارزانی، دانشکده عمران، دانشگاه شهید رجائی، Arzani@iust.ac.ir
دکتر محمد هادی افشار، دانشکده عمران، دانشگاه علم و صنعت، MHrAfshar@iust.ac.ir

نویسی شده است. صحت یابی روش اختلاف محدود تعمیم یافته ابتدا با حل معادله پواسون در یک حوزه مربعی با توزیع نقاط یکنواخت و غیریکنواخت ارائه شده است. سپس کارآئی روش در حل مسئله نشست که از انواع مسائل پتانسیلی است مورد ارزیابی قرار گرفته است.

واژه های کلیدی: روش اختلاف محدود، روش بدون شبکه، معادله پواسون، نشت

شبکه از یکطرف و نیز استفاده توانمندیهای موجود در روش‌های متکی به المان یا شبکه همچون اجزاء محدود و احجام محدود، مهمترین عوامل موثر در شکل‌گیری و تکامل روش‌های بدون شبکه بوده‌اند. روش هیدرودینامیک ذرات هموار [۱] بعنوان آغاز بکارگیری نقاط محدود اولین بار به منظور مدل‌سازی پدیده‌های نجومی همچون گسترش ستارگان و توده ابرهای غباری بکار گرفته شد. نرولز و همکاران [۲] تقریب مبتنی بر بسط سریهای محدود را با استفاده از روش حداقل مربیات متحرک^۱ ارائه نمودند که آنرا روش جزء پخش^۲ نامیدند. این روش بعدها توسط بلیچکو و همکاران [۳] کامل شد و گالرکین مستقل از جزء^۳ نام گرفت. گسسته‌سازی معادله دیفرانسیل در مرجع مذکور که از روش گالرکین استفاده می‌نماید، همانند روش اجزاء محدود به معادلات انتگرالی منجر می‌شود که حل آنها نیازمند انتگرال‌گیری عددی، معرفی نقاط گوس و وزنهای مربوطه همراه با شبکه‌بندی است. لذا این روش برخلاف نام آن از یک شبکه مجازی برای حل معادلات انتگرال استفاده می‌نمایند. مشکل دیگر در روش گالرکین مستقل از جزء عدم اعمال دقیق شرایط مرزی بعلت عدم ارضای شرط دلتای کرونکر برای توابع شکل^۴ است. این مشکل زمینه ساز دو ایده در روش‌های بدون شبکه گردید. ایده اول استفاده ترکیبی المان و نقاط بگونه ای که المانهای مرزی منجر به اعمال شرایط مرزی بطور دقیق گردد که توسط کرونگاکز و همکار [۴] پیشنهاد گردید. در ایده دوم نوع دیگری از انتگرال‌گیری عددی و معروف به انتگرال متقسی می‌باشد که در بجا ای انتگرال متقسی می‌باشد که در المان بکار گرفته شد. در این روش با استفاده از دیاگرامهای ورنئی انتگرال‌ها محاسبه می‌شوند. این مطالعات زمینه ساز بکارگیری روش مذکور در اجزاء محدود و نهایتاً ارائه روش اجزاء محدود پیشرفتی و نیز معرفی المانهای طبیعی^۵ توسط سوکومار گردید [۵]. هم اکنون نیز تحقیقات وسیعی در این زمینه در حال انجام است. استفاده از روش هم‌مکانی نقطه‌ای برای حل معادله جابجایی-پخش توسط اینیته و همکاران [۶]^۶ ارائه شد. در روش ایشان اگرچه به علت شباهت نزدیک روش به روش تفاضل محدود رو اول انتگرال‌گیری عددی حذف گردید اما مشکل معمول موجود در روش هم‌مکانی نقطه‌ای که عدم دقت کافی در نتایج به علت غیرمتقارن بودن ماتریس ضرائب را دارد. در ادامه تحقیقات

۱. مقدمه

بسیاری از پدیده‌های فیزیکی به بیان ریاضی با معادلات دیفرانسیل نمایش داده می‌شوند. حل بسیاری از این معادلات دیفرانسیل با استفاده از روش‌های تحلیلی ممکن نیست. لذا بررسی و تحلیل چنین پدیده‌هایی به دو روش مدل‌سازی فیزیکی و مدل عددی انجام می‌گردد. مدل‌سازی فیزیکی پدیده‌ها عموماً کار مشکل و پرهزینه و همچنین فقط یک بار مصرف است و گاهی ساخت مدل‌های با مشخصات واقعی یا کوچکتر امکان پذیر نیست. لذا رویکرد غالب در این گونه موارد به منظور حل معادلات دیفرانسیل پیچیده، استفاده از روش‌های تقریبی و یا اصطلاحاً روش‌های عددی است. ضمن اینکه پیشرفت سریع و گسترده در فناوری رایانه نیز دلیل دیگری بر بکارگیری روش‌های مذکور است. در همه روش‌های عددی به کمک فرآیندهای خاص و البته با اعمال تقریب، معادلات دیفرانسیل به تعداد زیادی معادلات جبری تبدیل می‌شوند که با کمک رایانه و با استفاده از الگوریتم‌های حل دستگاه معادلات مججهولات تعیین می‌شوند.

رووش‌های عددی گوناگونی تاکنون ابداع و مورد استفاده قرار گرفته‌اند. از مهمترین و پرسابقه ترین این روش‌ها می‌توان به روش‌های اختلاف محدود، اجزاء محدود، احجام محدود و اجزاء مرزی اشاره کرد. انواع مختلفی از روش‌های بدون شبکه^۷ یا نقاط محدود^۸ نیز طی دو دهه گذشته و با انجام تحقیقات زیاد در نحوه تقریب تابع^۹ به مجموعه روش‌های عددی اضافه شده است. هر یک از روش‌های عددی دارای مزايا و معایب خاص خود در انواع حوزه‌های مسائل مهندسی می‌باشند بگونه ای که محققین و مهندسین فعال در حوزه‌های مختلف علوم، هر کدام نسبت به روش خاصی نظر مثبت دارند. اگرچه شروع استفاده از روش‌های بدون شبکه همانند بکارگیری اجزاء محدود از مسائل سازه‌ای بوده است ولی به تدریج روش‌های آنها در سایر مسائل از جمله مسائل مربوط به سیالات در حال گسترش است. استفاده از روش‌های بدون شبکه هنوز به گستردنگی روش‌های اجزاء محدود و احجام محدود در مسائل دینامیک محاسباتی سیالات نمی‌باشد ولی چه بسا فعلاً این روشها شرایطی مشابه با زمانی که روش‌های اجزاء محدود و احجام محدود شروع به گسترش نمودند را سپری می‌نمایند. شباهت نزدیک و سادگی گسسته‌سازی حوزه فیزیکی در روش اختلاف محدود و روش بدون

2. Moving Least Square

3. Diffuse Element

4. Element Free Galerkin (EFG)

5. Shape Functions

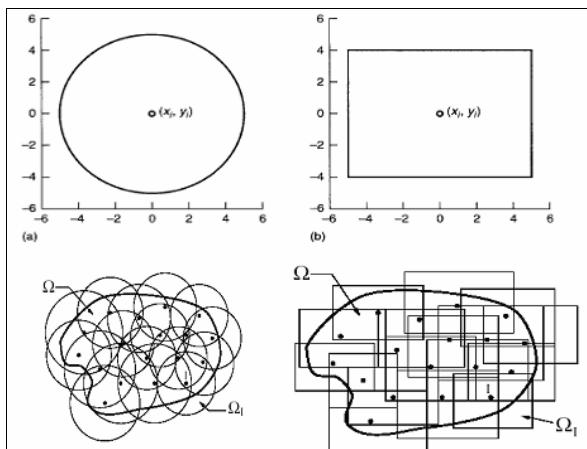
6. Natural Element

1. Meshless Methods

2. Finite Points

1. Function Approximation

معکوس پذیری ماتریسها است، وجود داشته باشد. یاوری و همکاران [۱۲] گرافهای مناسبی را بمنظور رتبه بندی نقاط و تامین ماتریسها تولید کردند که بدون شبکه ارائه نموده اند. نقطه مشترک در روشهای بدون شبکه توابع وزنی یا بعبارتی توابع پنجره ای می باشند و خصوصیت اصلی آن دارای بودن مقدار غیر صفر در داخل زیر حوزه و صفر در خارج از زیر حوزه می باشد. در مسائل دو بعدی زیر حوزه ها بصورت دایره یا مستطیل در نظر گرفته می شوند. همچنین بعضی از نقاط می توانند بصورت مشترک در تعدادی از حوزه های اثر وجود داشته باشند. شکل ۱ نحوه گسترش سازی حوزه فیزیکی را به کمک زیر حوزه های مربع مستطیل یا دایره ای نشان می دهد. نکته قابل توجه آنکه این مرحله در صورت استفاده از یک توزیع یکنواخت دو بعدی و انتخاب زیر حوزه دایره ای تعداد نقاط موجود در یک زیر حوزه معادل تعداد نقاط لازم برای تعیین مشتقات اول در روش اختلاف محدود مرکزی می باشد. به عبارت دیگر تعداد اطلاعات موجود در زیر حوزه نمونه در روش بدون شبکه معادل همان نقاط لازم برای تعیین مقدار مشتقات در بسط تیلور در روش اختلاف محدود است.

شکل ۱. حوزه اثر دو بعدی دایره ای و مستطیلی

۲-۲. گام دوم: گسترش سازی معادله دیفرانسیل با روش حداقل مربعات گسترش

روشهای معمول گسترش سازی معادله دیفرانسیل در اجزاء محدود همچون روش گالرکین، حداقل مربعات و روشهای زیر حوزه ای همگی به خانواده روشهای باقیمانده وزنی متعلق بوده و اختلاف آنها تنها ناشی از معیارهای مختلف وزن دهنی به معادلات باقیمانده ها است. در کلیه این روشهای باقیمانده وزنی غالباً بر روی حوزه انتگرال گیری شده و سپس برابر صفر قرار داده می شود. انتگرال گیری بر روی حوزه، خود منجر به تولید معادلات انتگرالی می شود که برای حل این معادلات از انتگرال گیری عددی استفاده می شود. در این بخش بنا به اهمیت کاربرد روش حداقل مربعات گسترش به نحوه دستیابی به مقادیر توابع شکل با استفاده از حداقل مربعات

در زمینه روشهای بدون شبکه مبتنی بر ذرات، بونت و همکاران [۱۳] روش موسوم به هیدرودینامیک ذرات هموار اصلاح شده^۱ را بمنظور اصلاح دقت و سازگاری روش هیدرودینامیک ذرات هموار و با اعمال تصحیح بر روی توابع وزنی ارائه نمودند. در مقاله ایشان علاوه بر تصحیح توابع وزنی با تصحیح انتگرال گیری و استفاده از انتگرال نقطه ای، توانمندی روش با ارائه نتایج حل معادله پواسون در روش هیدرودینامیک ذرات هموار و هیدرودینامیک ذرات هموار اصلاح شده مقایسه گردید. زروکات و همکاران [۹] برای حل معادلات جا بجایی - پخش خطی استفاده از روش بدون شبکه تابع پایه دایره ای^۲ را بدلیل ارائه نتایج خوب برای حل مسائل با توزیع نقاط تصادفی در صفحه دو بعدی ارائه نمودند.

در بخش اول این مقاله مدل جدیدی از روش بدون شبکه ارائه شده است که ضمن حذف مراحل انتگرال گیری، گسترش سازی معادله دیفرانسیل طی یک فرآیند خودکار منجر به تولید ماتریس ضرائب متقارن و معین می گردد. حداقل مربuat در این روش در دو مرحله اساسی یعنی در مرحله تقریب تابع و استخراج مقادیر توابع شکل و نیز در مرحله گسترش سازی معادله دیفرانسیل بکار گرفته شده است. روش پیشنهادی مذکور توسط ارزانی و افسار در مراجع [۱۰ و ۱۱] برای حل انواع مختلفی از معادلات دیفرانسیل نسبتاً ساده در حالت توزیع نقاط یکنواخت بکار گرفته شده است. ولی بزرگترین مزیت یک روش بدون شبکه را باید در توانائی حل مسائل با توزیع نقاط غیر یکنواخت جستجو کرد که در این مقاله بررسی شده است. در بخش ۲ این مقاله به روش اختلاف محدود تعمیم یافته و گامهای اساسی آن پرداخته شده است. در بخش ۳ مدل عمومی مثالهای عددی مورد توجه در این مقاله به روش پیشنهادی ارائه شده است. به منظور صحت یابی در این بخش نخست مقایسه نتایج حل عددی با روش پیشنهادی و حل تحلیلی برای معادله پواسون در حالت گسترش سازی یکنواخت و غیر یکنواخت حوزه حل ارائه شده است. سپس مسئله نشت (ترواش) آب از زیر یک سپر حل شده است. بخش ۴ مربوط به نتایج است.

۲. روش اختلاف محدود تعمیم یافته (پیشنهادی)

گامهای اصلی در روش بدون شبکه اختلاف محدود تعمیم یافته بصورت زیر هستند.

۲-۱. گام اول: گسترش سازی حوزه فیزیکی

در تمامی روشهای بدون شبکه گسترش سازی حوزه فیزیکی مسئله با تعداد مناسبی از نقاط که هر یک شامل زیر حوزه های متقاطع با زیر حوزه های نقطه یا نقاط همسایه است انجام می شود. در واقع در این روش دو نقطه در صورتی با یکدیگر ارتباط دارند که در ناحیه مشترک حوزه تاثیرگذاری تعداد نقاط مشخصی که تأمین کننده شرط

7. Corrected Smooth Particle Hydrodynamics (CSPH)
8. Radial Basis Function (RBF)

$$I_d = \sum_{i=1}^{ne} [\hat{L}(u) - f]_i^2 + \alpha \sum_{i=1}^{nb} [\hat{B}(u) - g]_i^2 \quad (7)$$

در صورت جایگزینی مقادیر توابع تقریبی با مقادیر پارامترهای درون یابی شده توسط توابع شکل در معادله بالا برای نقطه دلخواه j داریم:

$$\hat{u}_j = \sum_{i=1}^n (\hat{N}_i u_i)_j = \mathbf{N}\mathbf{u} \quad (8)$$

$$I_d = \sum_{i=1}^{ne} [\hat{L}(\mathbf{N}\mathbf{u}) - f]_i^2 + \alpha \sum_{i=1}^{nb} [\hat{B}(\mathbf{N}\mathbf{u}) - g]_i^2 \quad (9)$$

با مشتق‌گیری از تابع I_d نسبت به پارامترهای گرهی دستگاه معادلات جبری حاصل می‌شود.

$$\mathbf{K}\mathbf{U} = \mathbf{F} \quad (10)$$

در دستگاه معادلات جبری بالا مقدار lm ام از ماتریس ضرائب و نیز درآیه l ام از بردار سمت راست با روابط زیر قابل محاسبه است.

$$K_{lm} = \sum_{i=1}^{ne} [\hat{L}(N_l)_i]^T [\hat{L}(N_m)_i] + \sum_{i=1}^{nb} [\hat{B}(N_l)_i]^T [\hat{B}(N_m)_i] \quad l, m = 1, \dots, n \quad (11)$$

$$f_l = -\sum_{i=1}^{ne} [\hat{L}(N_l)_i]^T f_i + \sum_{i=1}^{nb} [\hat{N}_l]^T g \quad l, m = 1, \dots, n \quad (12)$$

لازم است قبل از انجام محاسبات مقادیر توابع شکل باید محاسبه شوند که در گام بعد آورده شده است.

۲-۳. گام سوم: تقریب تابع و تعیین مقادیر توابع شکل با

روش حداقل مربعات متحرک

در این مرحله از روش اختلاف محدود تعیین یافته از روش حداقل مربعات متحرک برای محاسبه توابع شکل استفاده می‌شود. با استفاده از قاعده کلی هرم پاسکال هر تابعی را می‌توان به صورت تابع چندجمله‌ای زیر نشان داد.

$$u^h(x) = \sum_{i=1}^n P_i^T(x) a_i(x) \equiv P^T(x) a(x) \quad (13)$$

$a(x)$ بردار ضرائب تابع چند جمله‌ای و $P^T(x)$ بردار متغیرهای چند جمله‌ای که در حالت مرتبه اول و دوم یک و دو بعدی بصورت زیر می‌باشند.

متحرک و همچنین گسسته‌سازی معادله دیفرانسیل باز هم با استفاده از روش حداقل مربعات می‌پردازیم. وزن باقیمانده‌ها در این روش شامل مشتق باقیمانده‌ها می‌باشد.

معادله دیفرانسیل با شرایط مرزی زیر را در نظر بگیرید:

$$L(u) = f \quad \text{در حوزه } \Omega \quad (1)$$

$$B(u) = g \quad \text{در مرز } \Gamma \quad (2)$$

که در آن L و B عملگرهای دیفرانسیلی، f مقدار سمت راست معادله و g مقدار سمت راست عملگر دیفرانسیلی در مرزهای باقیمانده‌های حوزه ای (R_Ω) و باقیمانده‌های مرزی (R_Γ) در نقاط داخلی و مرزی بحسب تابع تقریبی (u) به صورت زیر تعریف می‌شوند.

$$R_\Omega = \hat{L}(u) - f \neq 0 \quad \text{روی حوزه } \Omega \quad (3)$$

$$R_\Gamma = \hat{B}(u) - g \neq 0 \quad \text{روی حوزه } \Gamma \quad (4)$$

فلسفه بکارگیری حداقل مربعات یافتن مقادیر توابع تقریبی در نقاط گسسته سازی حوزه حل است بگونه‌ای که نتایج دارای حداقل خطای باقیمانده درازای قرارگیری در معادلات ۱ و ۲ باشند. برای دست یابی به چنین جوانی فرض می‌شود معادله تقریب به صورت یک سری چند جمله‌ای است که مقادیر مربوط به ضرائب این چندجمله‌ایها از فرآیند حداقل سازی و مقادیر توابع از جایگزینی مختصات نقاط گسسته سازی شده در توابع تقریبی بدست می‌آیند.

$$u(x) \sim \begin{cases} u(a, x) & x \\ - & - \end{cases} \quad (5)$$

بردار ضرائب مجهول و x متغیرهای مستقل حوزه می‌باشند.

گسسته سازی در روش حداقل مربعات گسسته، مجموع مربعات باقیمانده در تعدادی از نقاط محدود حوزه (ne) و مرز (nb) را بصورت زیر شامل می‌شود.

$$I_d(a) = \sum_{i=1}^{ne} [R_\Omega(a, x_i)]^2 + \alpha \sum_{i=1}^{nb} [R_\Gamma(a, x_i)]^2 \quad (6)$$

ضریب α در معادلات ۶ میزان بزرگی باقیمانده‌های مرزی را در مقایسه با باقیمانده‌های حوزه نشان می‌دهد. مقادیر بزرگتر این پارامتر منجر به اعمال دقیق تر شرایط مرزی می‌گردد، که در واقع معادل ضریب مربوط به اعمال شرایط مرزی در روش معمول تابع توانی است که در روش‌های اجزاء محدود بکارگرفته می‌شود. با جایگزینی باقیمانده‌ها از معادلات ۳ و ۴ در معادله ۶ داریم:

تابع وزنی نمائی:

$$w(r) = \begin{cases} e^{-(r/\alpha)^2} & \text{if } r \leq 1 \\ 0 & \text{if } r > 1 \end{cases} \quad (20)$$

تابع وزنی اسپلاین مرتبه سه:

$$w(r) = \begin{cases} \frac{2}{3} - 4r^2 + 4r^3 & \text{if } r \leq \frac{1}{2} \\ \frac{4}{3} - 4r + 4r^2 - \frac{4}{3}r^3 & \text{if } \frac{1}{2} < r \leq 1 \\ 0 & \text{if } r \geq 1 \end{cases} \quad (21)$$

تابع وزنی اسپلاین مرتبه چهار:

$$w(r) = \begin{cases} 1 - 6r^2 + 8r^3 - 3r^4 & \text{if } r \leq 1 \\ 0 & \text{if } r > 1 \end{cases} \quad (22)$$

تمامی توابع وزنی مذکور در متن برنامه کامپیوترا معرفی شده‌اند و هر یک از توابع وزنی بسادگی با تغییر کد مربوطه قابل انتخاب است. از آنجائیکه مرتبه توابع وزنی در انواع مختلف آن حداقل از مرتبه سه و یا نمائی می‌باشد لذا این توابع برخلاف ظاهر متفاوت، در یک حوزه محدود بسیار به هم نزدیک می‌باشد [۲]. اجرهای متعدد برنامه با بکارگیری توابع وزنی مختلف نشان می‌دهد که نوع توابع وزنی تاثیر بسیار اندکی در نتایج دارد که موید مطلب فوق است.

۳. مثالهای عددی

در این بخش دو مثال عددی از انواع معادلات دیفرانسیل بیضوی بمنظور صحبت یابی روش اختلاف محدود تعمیم یافته بررسی شده است. معادلات بیضوی از نوع مسائل مرز مقداری در حوزه‌های بسته هستند. در این دسته از معادلات خطوط مشخصه حقیقی وجود ندارد و تمام حوزه مساله، حوزه تاثیر و وابستگی آن می‌باشد. ضمناً جواب این مسائل در تمام حوزه مساله پیوسته بوده و هیچگونه ناپیوستگی در جواب وجود نخواهد داشت. معادله دیفرانسیل بیضوی در شکل عمومی آن با شرایط مرزی دیریچله و نیومن به صورت زیر است.

$$\begin{aligned} \frac{\partial}{\partial x} \left(D_x \frac{\partial \phi}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(D_y \frac{\partial \phi}{\partial y} \right) &= S(x, y) \\ \phi &= \bar{\phi} \quad \text{در حوزه } \Gamma_u \\ D_n \frac{\partial \phi}{\partial n} &= \bar{q} \quad \text{در مرز } \Gamma_q \end{aligned} \quad (23)$$

باقیمانده‌های حوزه‌ای و مرزهای دیریچله و نیومن مطابق روابط 3 و 4 به صورت زیر هستند.

$$\mathbf{P} = (1, x) \quad , \quad \mathbf{P} = (1, x, y) \quad (14)$$

$$\mathbf{P} = (1, x, x^2) \quad , \quad \mathbf{P} = (1, x, y, x^2, xy, y^2) \quad (15)$$

در این قسمت تابع هدفی متشكل از جمع مربعات وزنی مقادیر باقیمانده‌ها بصورت زیر کمینه‌سازی می‌شود.

$$J(x) = \frac{1}{2} \sum_{k=1}^n W_k (x - x_k) [u_k - P^T(x) a(x)]^2 \quad (16)$$

با مشتق گیری از تابع هدف $J(x)$ نسبت به $a(x)$ به منظور کمینه‌سازی آن و با تعریف ماتریس و بردارهای A و B به صورت زیر داریم:

$$A(x) = PW(\Delta x)P^T \quad (17)$$

$$B(x) = W(\Delta x)P \quad (18)$$

لذا تابع شکل در روش تفاضل محدود تعمیم یافته بصورت زیر است.

$$N_k(x) = PA^{-1} B_k \quad (19)$$

نکته مهم در این روش اینست که تعیین مشتقات مرتبه بالاتر تابع شکل بصورت مشتق گیری صریح انجام می‌شود. در ضمن مرتبه تابع شکل علاوه بر مرتبه تابع چندجمله‌ای مطابق معادله 14 و 15 به تابع وزنی نیز وابسته است. لذا استفاده از تابع چندجمله‌ای مرتبه پایین کفایت لازم برای ارائه مشتقات مرتبه اول و دوم را دارد.

۱-۳-۲. بررسی تابع وزنی در تابع شکل

تابع وزنی در حالت کلی باید دارای مشخصه‌های زیر باشند. الف) پیوسته و مثبت و قابل تفکیک در حوزه‌های تاثیر مسئله باشند و دارای مقدار بزرگتر از صفر در داخل حوزه و مقدار صفر در خارج از حوزه باشند. همچنین سطح زیر منحنی تابع وزنی در یک زیرحوزه معادل واحد باشد. (خاصیت نرمال)

ب) اندازه تابع وزنی برای یک نقطه مقدار بزرگتر نسبت به مقدار آن در سایر نقاط آن زیرحوزه داشته باشد.

ج) تعداد نقاط موجود دریک حوزه تاثیر (زیرحوزه) که مقادیر تابع وزنی در آن محاسبه می‌شود باید بزرگتر یا مساوی درجه تابع پایه (تعداد جملات تابع چندجمله‌ای) باشند.

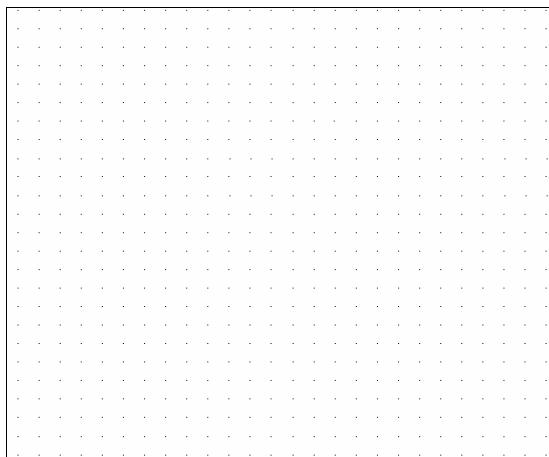
با بکارگیری حوزه اثر دایره‌ای پارامتر s معرف فاصله دو نقطه از یکدیگر، r معرف شعاع تاثیر زیرحوزه، $w(r)$ تابع وزنی، s_{\max} متناظر با اندازه حوزه و $r = s/s_{\max}$ در فرمولبندی کلی می‌باشند.

سه تابع وزنی مطرح در روشهای بدون شبکه شامل توابع نمائی، اسپلاین درجه 3 و اسپلاین درجه 4 بصورت زیر می‌باشند.

این معادله توسط بونت و همکاران [۱۳] برای صحت یابی روش هیدرودینامیک ذرات هموار ۱ برای بررسی توانمندی روش برای حوزه با توزیع تصادفی نقاط حل شده است. جواب تحلیلی این معادله دیفرانسیل به صورت زیر است.

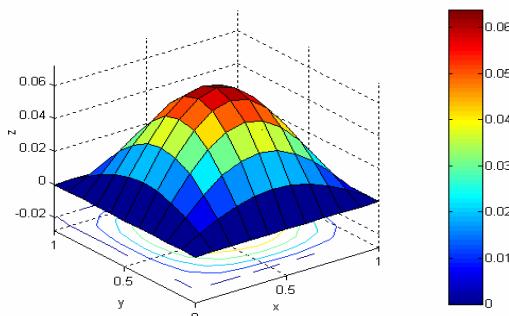
$$u = \frac{1}{2\pi^2} \sin \pi x \cos \pi y$$

حوزه مسئله با 121×121 نقطه و 676 نقطه با توزیع یکنواخت (11×11) و (26×26) مطابق شکل ۲ گسسته سازی شده است.تابع وزنی مورد استفاده در این مثال از نوع اسپلاین مرتبه ۳ مطابق رابطه ۲۱ است. در هر دو نوع گسسته سازی، تابع چند جمله‌ای مرتبه یک دوبعدی مطابق رابطه ۱۵ است ($np=1$). تعداد نقاط موجود در هر زیرحوزه معادل ۳ در هر بعد یعنی ۹ نقطه است ($ns=3^3$). نتایج تحلیل عددی برای توزیع یکنواخت 121 نقطه‌ای بصورت گراف سه بعدی مطابق شکل‌های ۳ و ۴ ارائه شده است. به منظور مقایسه نتایج حل عددی و جوابهای تحلیلی بصورت مقاطع در محور مرکزی و نزدیک به محور مطابق شکل‌های ۵ و ۶ برای 121 و 676 نقطه ارائه شده است.

شکل ۲. توزیع یکنواخت نقاط (26×26) در حوزه و مرازها

$$\left(\Delta x = \Delta y = \frac{1}{25} = 0.04 \right)$$

شکل ۳. نتایج عددی حل معادله پواسون برای 121 نقطه داخل حوزه با توزیع یکنواخت

$$\begin{aligned} \mathbf{R}_\Omega &= D_j \frac{\partial^2 \phi}{\partial x_j^2} - S \neq 0 & j = 1, 2 \\ \mathbf{R}_{\Gamma_u} &= \phi - \bar{\phi} \\ \mathbf{R}_{\Gamma_q} &= D_j \frac{\partial \phi}{\partial x_j} n_j - \bar{q} \end{aligned} \quad (24)$$

ز اندیس تکرار و نشانگر بعد مسئله است یعنی اگر $j=1$ باشد مسئله یک بعدی و $j=2$ معرف مسئله دو بعدی همانند معادله ۲۳ است. در معادله بالا $j=n$ نشانگر \mathbf{f} امین بردار نرمال خروجی از مرز Γ_q است. عملگرهای دیفرانسیلی و سایر پارامترها برای این نوع مسائل مطابق روابط ۱ و ۲ بصورت زیر هستند.

$$\begin{aligned} L(\cdot) &= \left[D_j \frac{\partial^2 (\cdot)}{\partial x_j^2} \right]_i & \text{در حوزه } \Omega \quad j = 1, 2 \quad , \quad f = S \\ B(\cdot) &= 1, 0 & : g = \bar{\phi} \quad \Gamma_u \\ B(\cdot) &= D_j \frac{\partial (\cdot)}{\partial x_j} n_j & : g = q \quad \Gamma_q \end{aligned} \quad (25)$$

مطابق روابط ۱۱ و ۱۲ دستگاه معادلات جبری به صورت $\mathbf{k} \varphi = \mathbf{f}$ قابل استخراج است. که ماتریس \mathbf{k} و بردار \mathbf{f} و نیز بردار مجهولات φ به صورت زیر هستند.

$$\begin{aligned} \mathbf{k}_{lm} &= \sum_{i=1}^{ne} \left[D_j \frac{\partial^2 N_l}{\partial x_j^2} \right]_i^T \left[D_j \frac{\partial^2 N_m}{\partial x_j^2} \right]_i + \\ &\quad \alpha \sum_{i=1}^{nb} [BN_l]_i^T [BN_l]_i \end{aligned} \quad (26)$$

$$\mathbf{f}_l = \sum_{i=1}^{ne} \left[D_j \frac{\partial^2 N_l}{\partial x_j^2} \right]_i^T S_i + \alpha \sum_{i=1}^{nb} [BN_l]_i^T g_i \quad (27)$$

$$\varphi = [\phi_1, \phi_2, \dots, \phi_n]^T \quad (28)$$

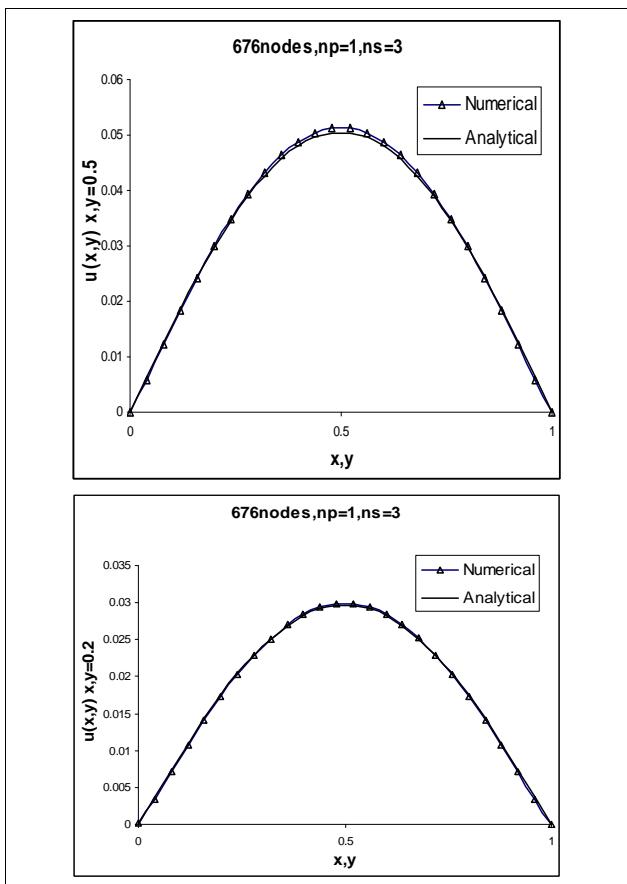
۱-۳. حل عددی معادله پواسون به روش اختلاف محدود تعمیم یافته

در این بخش حل معادله پواسون بصورت زیر مد نظر است.

$$\begin{aligned} \nabla^2 u(x, y) &= \sin \pi x \cos \pi y \\ \Omega(x, y) &: \{0 \leq x \leq 1, 0 \leq y \leq 1\} \end{aligned}$$

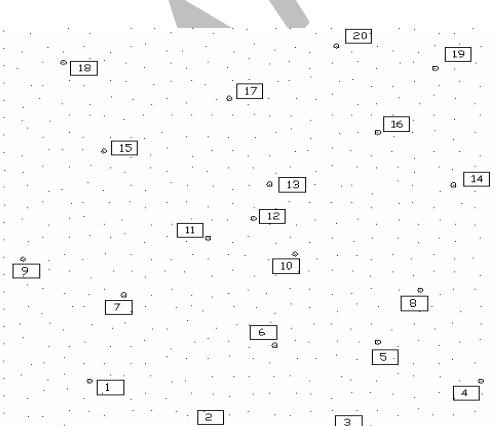
شرط مرزی مسئله از نوع دیریخله به صورت زیر است.

$$\begin{aligned} u &= 0 & x &= 0 \\ u &= 0 & x &= 1 \\ u &= 0 & y &= 0 \\ u &= 0 & y &= 1 \end{aligned}$$

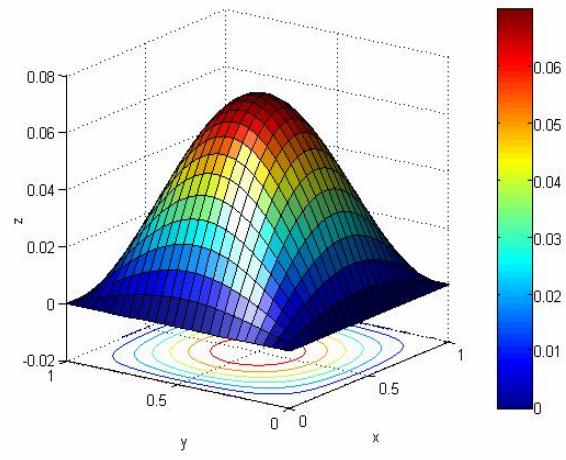

شکل ۶. مقایسه نتایج تحلیلی و عددی معادله پواسون برای ۶۷۶ نقطه داخل حوزه با توزیع های یکنواخت نقاط

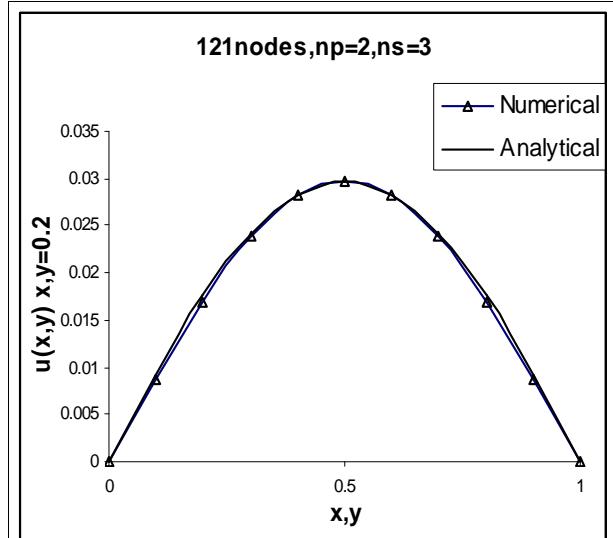
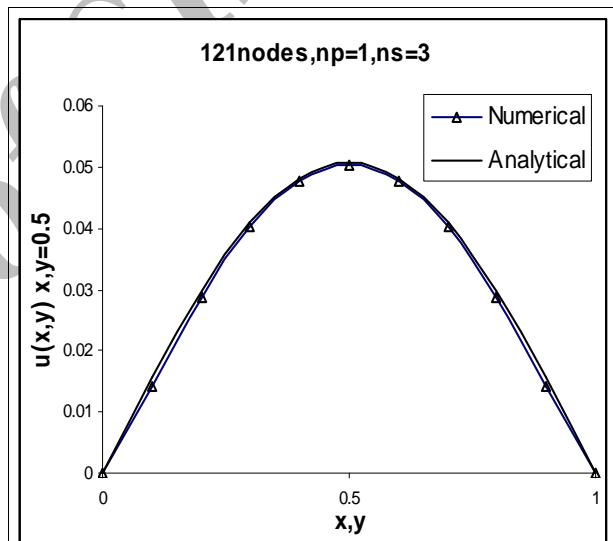
برای بررسی کارآمدی روش حوزه حل مسئله با توزیع غیریکنواخت مطابق شکل ۷ گسترش‌سازی شده است. از آنجائیکه در حالت توزیع غیریکنواخت ارائه نتایج به صورت سه بعدی دارای کیفیت مناسب نبوده و گویا نیست. لذا نتایج در این حالت به صورت جدول ۱ برای تعدادی از نقاط حوزه به طور تصادفی انتخاب شده اند نشان داده است.

شکل ۷. توزیع یکنواخت نقاط در مرزها ($\Delta x = \Delta y = 0.04$) و توزیع غیریکنواخت در داخل حوزه

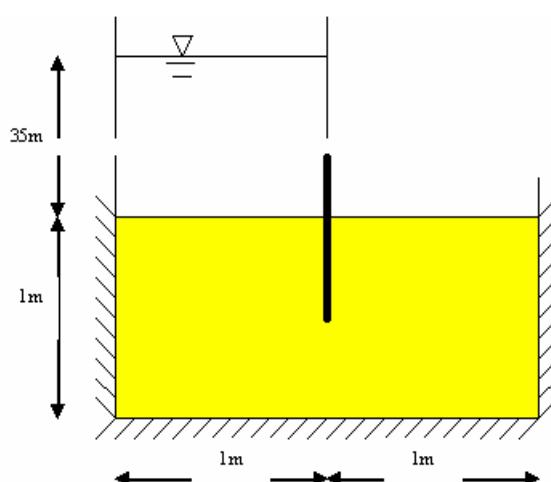

شکل ۴. نتایج عددی حل معادله پواسون برای ۶۷۶ نقطه داخل حوزه با توزیع یکنواخت

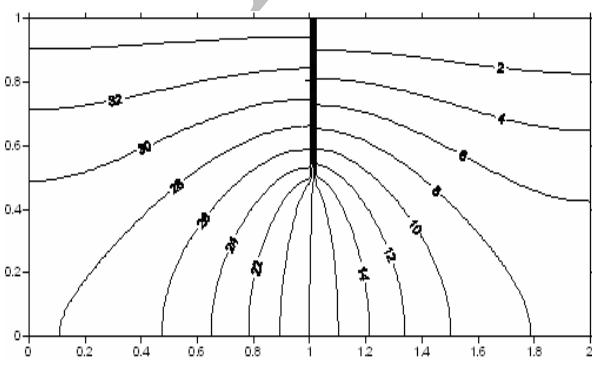
شکل ۵. مقایسه نتایج تحلیلی و عددی معادله پواسون برای ۱۲۱ نقطه داخل حوزه با توزیع های یکنواخت

متر ($\bar{\phi} = 35m$) و در نیمه سمت راست معادل صفر ($\bar{\phi} = 0m$) است که معادل شرایط مرزی از نوع دیریچله برای مسئله می باشند. سرعتهای معادل صفر ($\bar{q} = 0m/s$) در جهت عمود بر مرزهای غیر از مرزهای دیریچله و نیز دو طرف بدنه سپر از شرایط مرزی نیومن می باشند. این پتانسیلهای یکنواخت و نامساوی در سمت چپ و راست سپر و نیز شرایط مرزی نیومن، توزیع ثابت و پایداری از پتانسیل را در داخل حوزه فیزیکی مسئله ایجاد می نماید.

شکل ۸. شماتیک حوزه فیزیکی مسئله نشت با ابعاد مربوطه

به منظور حل عددی حوزه فیزیکی مسئله با ۳۲۲ نقطه (11×41 نقطه) به فواصل یکنواخت در جهت‌های x و y و به ترتیب معادل ۰/۰۲۵ متر گسسته سازی شده است. تابع وزنی مشابه مسئله مسئله قبیل و از نوع اسپلاین مرتبه ۳ است. تابع چند جمله‌ای مورد استفاده مرتبه دو دو بعدی مطابق رابطه 22 ($np=3$) و تعداد نقاط موجود در هر زیرحوزه معادل ۵ در هر بعد یعنی ۲۵ نقطه است ($ns=5$). نتایج مربوط به حل عددی مسئله نشت از زیر سپر به روش اختلاف محدود تعمیم یافته در شکل ۹ نشان داده شده است. اعمال دقیق شرایط مرزی دیریچله و نیز شرایط مرزی نیومان که در واقع عمود بودن خطوط پتانسیل بر مرزها است بخوبی با روش عددی پیشنهادی مدلسازی شده است.

شکل ۹. حل معادله نشت از زیر سپر با ۳۲۲ نقطه ($np=2$, $ns=5$)

جدول ۱ مقایسه نتایج حل عددی و تحلیلی معادله پواسون برای تعدادی از نقاط به طور تصادفی

نقطه نمونه	مختصات نقاط		نتایج حل عددی	نتایج تحلیلی	درصد خطا
	x	y			
۱	۰/۱۶۴۷	۰/۱۵۴۰	۰/۰۱۰۴۰۳	۰/۰۱۱۷۲۶	۱۱/۲
۲	۰/۳۶۴۸	۰/۰۴۴۲	۰/۰۰۶۱۵۴	۰/۰۰۶۳۶۸	۳/۳
۳	۰/۷۱۰۱	۰/۰۴۶۲	۰/۰۰۵۶۹۹	۰/۰۰۵۷۷۴	۱/۳
۴	۰/۹۲۳۹	۰/۱۵۴۰	۰/۰۰۵۳۹۹	۰/۰۰۵۵۰۸	۱/۹
۵	۰/۷۲۳۸	۰/۲۴۴۲	۰/۰۲۷۳۱۴	۰/۰۲۶۷۵۲	۲/۰
۶	۰/۵۲۳۷	۰/۲۲۶۳	۰/۰۳۶۳۱	۰/۰۳۴۱۴۴	۱/۵
۷	۰/۲۳۱۴	۰/۳۵۲۰	۰/۰۲۸۴۳۰	۰/۰۳۰۲۱۱	۵/۸
۸	۰/۸۰۶۲	۰/۲۶۳۷	۰/۰۲۷۱۳۰	۰/۰۲۶۲۳۸	۳/۳
۹	۰/۰۳۵۳	۰/۴۳۴۴	۰/۰۰۵۳۱۴	۰/۰۰۵۶۴۲	۵/۸
۱۰	۰/۵۶۲۹	۰/۴۴۶۰	۰/۰۴۹۶۵۴	۰/۰۴۸۹۲۷	۱/۴
۱۱	۰/۳۹۴۲	۰/۴۸۳۳	۰/۰۴۷۱۹۳	۰/۰۴۷۸۷۸	۱/۴
۱۲	۰/۴۸۲۵	۰/۵۲۸۴	۰/۰۴۹۹۳۶	۰/۰۵۰۳۹۲	۰/۹
۱۳	۰/۵۱۳۹	۰/۶۰۶۸	۰/۰۴۷۳۵۷	۰/۰۴۷۷۸۳	۰/۸
۱۴	۰/۸۷۰۹	۰/۶۰۴۸	۰/۰۱۸۹۹۴	۰/۰۱۸۷۷۶	۱/۱
۱۵	۰/۱۹۲۲	۰/۶۸۳۲	۰/۰۲۳۲۴۵	۰/۰۲۴۲۴۰	۴/۱
۱۶	۰/۷۲۳۸	۰/۷۲۶۳	۰/۰۲۹۴۶۵	۰/۰۲۹۲۰۶	۰/۸
۱۷	۰/۴۲۵۴	۰/۸۰۴۷	۰/۰۲۷۴۷۳	۰/۰۲۸۵۹۰	۳/۹
۱۸	۰/۱۱۳۸	۰/۸۸۷۰	۰/۰۰۵۴۷۵	۰/۰۰۶۲۱۴	۱۱/۸
۱۹	۰/۸۳۵۶	۰/۸۷۳۳	۰/۰۰۹۷۹۸	۰/۰۰۹۶۴۲	۱/۶
۲۰	۰/۶۴۳۴	۰/۹۲۴۳	۰/۰۱۰۸۴۷	۰/۰۱۰۷۲۷	۱/۱

۳-۲. حل عددی نشت از زیر سپر به روش اختلاف محدود تعیین یافته

معادله دیفرانسیل بیضوی در حالت غیر همگن و بدون مقدار سمت راست بنام معادله پواسون نامیده می شود و به صورت زیر است.

$$\frac{\partial}{\partial x} \left(k_x \frac{\partial \phi}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(k_y \frac{\partial \phi}{\partial y} \right) = 0$$

k_x, k_y در معادله بالا، ضرائب نفوذ پذیری در دو راستا x و y پتانسیل است. در حالت ایزوتروپیک ضرائب نفوذ پذیری در راستای x با هم برابر هستند. معادله در حالت ایزوتروپیک و همگن بصورت زیر و با شرایط مرزی دیریچله و نیومان، معروف به مسئله نشت است.

$$\frac{\partial^2 \phi}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 \phi}{\partial y^2} = 0$$

$$\phi = \bar{\phi}$$

$$k_n \frac{\partial \phi}{\partial n} = \bar{q}$$

حوزه فیزیکی دو بعدی مسئله مطابق شکل ۸ به طول دو و عمق یک متر میباشد که یک پرده آب بند در وسط فاصله طولی (نقطه بطول یک متر) و در عمق $0/5$ متری قرار گرفته است. مقدار پتانسیل (هد) در نیمه سمت چپ پرده آب بند معادل ۳۵

در حوزه به خوبی نشان می دهد. دقت جوابها در حل مثالهای متتنوع این مقاله حکایت از توانمندی و قابل رقابت بودن روش در مقایسه با سایر روشهای عددی اعم از متنکی به شبکه یا بدون شبکه دارد.

مراجع

- [1] Nayroles, B., Touzot, G., Villon, P., "Generalizing the Finite Element Method Diffuse Approximation and diffuse Element" *Coput. Mech.* 10, 1992, 307-318
- [2] Belytschko, T., Krongauz., Y., Organ, D., Fleming, M., Krysl, P., "Meshless Methods: An Overview and Recent Development" *Comput. Methods Appl. Mech. Engrg.* 139, 1996, 3-47
- [3] Krongauz, Y., Belytschko., T., "Enforcement of Essential Boundary Conditions in Meshless Approximations Using Finite Elements." *Comput. Methods Appl. Mech. Engrg.* 131,1996, pp. 133-145
- [4] Sukumar, N., Tabarraei, A., "Conforming Polygonal Finite Elements" *Int. J. Numer. Meth. Engrg.* Vol. 61, pp. 2045-2066,2004.
- [5] Onate, E., Idelsohn, S., Zienkiewicz, O.C., Taylor, R.L. Sacco, C., "A Stabilized Finite Point Method for Analysis of Fluid Mechanics Problems", *Comput. Methods Appl. Mech. Engrg.* Vol.139, 1996, pp. 315-346.
- [6] Onate, E., Idelsohn, S., Zienkiewicz, O.C., Taylor, R.L., "A Finite Point Method in Computational Mechanics Applications to Convective Transport and Fluid Flow" *Int. J. Numer. Meth.Engng.* Vol.39pp. 3839-3866,1996.
- [7] Javier Bonet, Sivakumar Kulasegaram "A Simplified Approach to Enhance the Performance of Smooth Particle Hydrodynamics Methods" *Applied Mathematics and Computation* 126, 2002, pp.133-155.
- [8] Javier Bonet, B., Hassani, L.T., Lok, S., Kulasegaram "Corrected Smooth Particle Hydrodynamics- a Reproducing Kernel Meshless Method for Computational Mechanics in UK – 5th ACME Annual Conference, 1997.
- [9] Zerroukat, M., Djidjeli, K., Charafi, A., "Explicit and Implicit Meshless Methods for Linear Advection-Diffusion- type Partial Differential Equation" *International Journal for Numerical Methods in Engng.* Vol.48, 2000, pp. 19-35.
- [10] Arzani, H., Afshar, M.H., "Solving Poisson's Equations by the Discrete Least Square Meshless Method" Paper presented at 28th Boundary Elements and other Mesh Reduction Methods (BEM/MRM28)", Skiathos, Greece, 2006.
- [11] ارزانی، ح و افشار، م.ه ، مژوری بر روشهای نقاط محدود و حل معادله دیفرانسیل جابجایی-پخش خطی، مجله بین-المللی علوم مهندسی دانشگاه علم و صنعت، شماره ۳، جلد ۱۶، ۱۳۸۵، ص ۱۹-۱۰.
- [12] Yavari, A., Kaveh, A., Sarkani, Sh., Rahimi, Hosein Ali., *Bondarabady Topological Aspects of Meshless*

۴. نتیجه گیری

روش ریاضی مبتنی بر حداقل مربعات در این مقاله در دو مرحله بکار گرفته شده است. در اولین مرحله معادله دیفرانسیل بكمک نوع گسسته حداقل مربعات، گسسته سازی و ماتریس ضرائب دستگاه معادلات جبری بر حسب توابع شکل حاصل گردید. گسسته سازی هر نوع معادله دیفرانسیل به روش حداقل مربعات گسسته منجر به ماتریس ضرائب با خواص ویژه چون متقارن و مشتبه معین می گردد. که این مزیت در بین روشهای متعدد عددی به لحاظ دقت و سرعت محاسبات ماشینی با اهمیت است. در مرحله دوم برای بدست آوردن مقادیر توابع شکل در هر نقطه فرضی در داخل حوزه حل از حداقل مربعات متحرک استفاده شده است. همانند بسیاری از روشهای بدون شبکه و برخلاف روش اجزاء محدود تابع شکل و مشتقات آن بصورت صریح و از قبل مشخص شده، در فرمول بندی اعمال نمی شود، بلکه مقادیر توابع شکل با بکارگیری حداقل مربعات متحرک برای کلیه نقاط داخل حوزه و نقاط مرزی بدست می آید. بکارگیری حداقل مربعات متحرک در مرحله تعیین مقادیر توابع شکل یا تقریب تابع، منجر به ارائه پیوستگی های مرتبه بالاتری برای توابع شکل بازی چند جمله ایهایی با تعداد جملات کم می گردد. از آنجاییکه حداقل مربعات در مرحله گسسته سازی و تعیین تابع شکل بکار گرفته شده است لذا روش اختلاف محدود تعمیم یافته را باید کاملا مبتنی بر حداقل مربعات با تمام مزایای بکارگیری آن از منظر ریاضی دانست. از دیگر مزایای این روش حذف مراحل انتگرال گیری از روال محاسبه ماتریس های ضرائب و همچنین پشتونه بدون شبکه بودن آن در مفهوم واقعی و در مقایسه با روشهای المان محدود و احجام محدود است. توابع شکل در روش اختلاف محدود تعمیم یافته همانند توابع شکل اجزاء محدود شرط دلتای کرونکر را ارضا نمی نمایند یعنی در نقطه مورد نظر مقدار تابع یک و در سایر نقاط صفر نمی باشد. این خاصیت اعمال کاملا دقیق شرایط مرزی را مشکل می کند. فرمولبندی روش با مثالهای دو بعدی از معادلات دیفرانسیل بیضوی صحت یابی شده است.

علت انتخاب معادلات بیضوی برای صحت یابی روش، وجود مشتقات مرتبه دوم پارامترهای مجهول در معادله است لذا فرمولبندی روش بلحاظ دقت برای تقریب مشتق دوم برسی شده است. در مثال اول نتایج حل عددی و تحلیلی معادله پواسون مقایسه و مشاهده شده است که نتایج تحلیل عددی دارای انطباق نسبی خوبی با جواب تحلیلی است. تجربه اجرهای مختلف برنامه نشان می دهد که با افزایش تعداد نقاط گسسته سازی حوزه مسئله روش از دقت مطلوب تری برخوردار است. بررسی نتایج حل عددی مثال یک برای یک حوزه با ۱۲۱ و ۶۷۶ نقطه مovid مطلب فوق است. در مثال دوم معادله نشت آب از زیر سپر در یک حوزه مستطیلی بررسی شده است. نتایج حل مسئله در این حالت دقت خوب روش را در اعمال شرایط مرزی و نیز نحوه توزیع خطوط هم پتانسیل را

Methods and Nodal Ordering for Meshless Discritization; Int. J. Numer. Meth. Engng. 52, 2001, pp. 921-938.

- [13] Bonet Javier, Kulasegaram Sivakumar. *A Simplified Approach to Enhance the Performance of Smooth Particle Hydrodynamics Methods*. *Applied Mathematics and Computation* 2002;126:133-155.

Archive of SID